

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

De 1000 de ani maghiară?

I.

Între multe doctrine false ale politicii maghiare moderne, una dintre cele mai des citate este, că Ungaria de o mie de ani este maghiară și prin urmare, lucru de sine înțeles, maghiară trebuie să fie și în prezent și maghiară are să rămână și în viitor.

Concluziunile aceste se par foarte plausibile, presupunând se înțelege, că este exactă premisa, din care au pornit. Fără îndoială: Dacă țările aceste, desemnate sub numele Ungaria, de deosebite au fost tot maghiare, ar fi o nedreptate și absurdă și ridicolă a pretinde, ca de acum înainte să nu mai fie.

Prin urmare să fie și vor fi maghiare, dacă este adevărat, că au fost și în trecut. Sub această condițiune mă învoiesc și eu și mă deoblig a mă face cel mai înfocat campion al ideii de „stat național“, deși până în ziua de astăzi idealul meu politic este statul poliglot pe baza egalei îndreptățiri a tuturor popoarelor sale.

Dacă! „Hier liegt der Hund begraben!“ ar exclama răposatul Gotthold Ephraim Lessing, dacă ar fi avut fericirea, de a se bucura de pămîntul oblatuie a șovinismului din zilele noastre.

Atât de banală este fraza cu maghiarismul de o mie de ani al iubitei noastre patrii comune, atât de usată și de îmbălită, încât mi-s-a făcut lehamite de ea și mi-am pus de gând a-i trage, cu permisiunea onoratei redacțiuni, o răfueală, a o lua la răspundere, ca să vedem ce este și ce nu este adevărat într'nsa.

Lucruri nouă nu am să spun. Toate sînt bine cunoscute și se pot afla în ori-care manual de istorie a Ungariei, fie chiar și maghiar, numai citit prin ochelarii șovinismului să nu fie.

Ean să vedem. O fugitivă ochire preste istorie ne va lămuri!

Maghiarii au venit în țările aceste pe la finea sutei a noua, mai precis la anul 888. Cum au venit este deobște cunoscut. Ca nomadi rudimentari, sălbateci, feroși și fără nici un leac de cultură.

Și ce au aflat aici? Pustieșaguri? Locuri nelocuite de oameni? Nici-decum. Au aflat mai multe state și stăruite cu începuturi pronunțate de viață organizată și de cultură. Locuitorii acestor state (Slavi și Români) erau deja Creștini, aveau locuințe stabile, cunoșteau binefacerea plugului și erau organizați în toate privințele în stil european, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

Trecînd mai departe, ajungem la epoca încreștinării Maghiarilor și a întemeierii regatului ungar sub primul rege Sfîntul Stefan la anul 1000 d. Chr. Atunci în adevăr a intrat Ungaria în șirul statelor europene.

Însă cum? Pentru introducerea bisericii creștine, acest mare rege a adus din țeri străine preoți și episcopi. Aceștia au convertit pe Maghiari și au organi-

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

Trecînd mai departe, ajungem la epoca încreștinării Maghiarilor și a întemeierii regatului ungar sub primul rege Sfîntul Stefan la anul 1000 d. Chr. Atunci în adevăr a intrat Ungaria în șirul statelor europene.

Însă cum? Pentru introducerea bisericii creștine, acest mare rege a adus din țeri străine preoți și episcopi. Aceștia au convertit pe Maghiari și au organi-

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

Trecînd mai departe, ajungem la epoca încreștinării Maghiarilor și a întemeierii regatului ungar sub primul rege Sfîntul Stefan la anul 1000 d. Chr. Atunci în adevăr a intrat Ungaria în șirul statelor europene.

Însă cum? Pentru introducerea bisericii creștine, acest mare rege a adus din țeri străine preoți și episcopi. Aceștia au convertit pe Maghiari și au organi-

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

Trecînd mai departe, ajungem la epoca încreștinării Maghiarilor și a întemeierii regatului ungar sub primul rege Sfîntul Stefan la anul 1000 d. Chr. Atunci în adevăr a intrat Ungaria în șirul statelor europene.

Însă cum? Pentru introducerea bisericii creștine, acest mare rege a adus din țeri străine preoți și episcopi. Aceștia au convertit pe Maghiari și au organi-

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

Pe aceste vremuri nici nu se putea vorbi de un stat ungar în înțelesul european al cuvîntului. Cu atât mai puțin de un stat maghiar și mai puțin de popoare cucerite. Maghiarii, care trăiau din pradă și nu produceau nimic, aveau cele mai puternice cuvinte să fie crîrtați față cu locuitorii de baștină, care erau Europeni și plugari și prin roadele muncii lor pacifice înlesnau și traiul veneticilor asiatici. Dar' în cele din urmă la această epocă de tristă glorie nici nu le va da șovinistilor mîna să se prea provoace, și astfel eu o trăsătură de condei fraza sfîrșitoare, că Ungaria de o mie de ani este maghiară, o putem reduce bi-nișor cu 200 de ani.

Trecînd mai departe, ajungem la epoca încreștinării Maghiarilor și a întemeierii regatului ungar sub primul rege Sfîntul Stefan la anul 1000 d. Chr. Atunci în adevăr a intrat Ungaria în șirul statelor europene.

Însă cum? Pentru introducerea bisericii creștine, acest mare rege a adus din țeri străine preoți și episcopi. Aceștia au convertit pe Maghiari și au organi-

zean, se înțelege, după conceptele de atunci.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

Să-i supună în înțelesul comun al cuvîntului pe toți nemaghiarii aflați în țeară și cu deosebire să imprimăm terii caracterul lor național, Maghiarii nici nu ar fi putut, nici nu au avut nevoie.

Pentru-că doi secolii după descălcarea lor în Europa, ei și-au mai continuat viața de nomadi asiatici. Locuința lor li-a fost cîrta și spinarea calului, ear' ocupațiunea pascerea heghelilor și cu deosebire invasiunile jefuitoare prin țările vecine. Așa a fost până pe la finea sutei a deca d. Chr., când prin două înfrîngeri crâncene, la Augsburg și Lerchfeld, li-au demonstrat împărații germani de pe atunci, că în Europa nu trăiesc popoarele din prădarea vecinilor.

În patria acestora au năvălit Maghiarii nomadi. Dar, după-cum însuși istoriografia maghiară ne spune, ei nu au cucerit aceste state cu puterea armelor, sau cel puțin nu le-au cucerit pe toate, ci numai părțile dinspre câmpia ungurească, unde s'au așezat ei cu locuințele, sau mai bine zis cu heghelile lor. Celelalte părți ale Ungariei de astăzi au rămas până târziu autonome, ear' dacă au intrat în legături de dependență cu invasiarii maghiari, aceasta au făcut-o prin învoeli libere, prin tractate reciproce, însă totdeauna păstrându-și individualitatea și obiceiurile proprii.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Figurile femeiesci în opurile lui Shakespeare.

(După Taine).

De

Laurențiu Bran.

Femeile în opurile lui Shakespeare sînt nise fine delicate, foarte simțitoare, și iubesc nebulos. Au priviri plăcute, erumperi mici de mînie, cuvinte dulci pretinse, bîsmilare cochetă, sînt sprintene, — ceea-ce ne face să ne aducem aminte de ciripul și sburătăciul paserilor. — Eroinele de pe scena franceză sînt aproape bărbați, dar' pentru aceea sînt femei în puterea cuvîntului. Nu așa la Shakespeare. Nu-ți poți inchipui o ființă mai fără socoteală decît Desdemona. Cere grație pentru Casio cu atîta stăruință, negîndindu-se la drept sau nedreptate, neavînd grije de pericolele, care o amenință. Nu scie despre legile omenești, dar' nici nu vrea să scie. Ea numai una vede, numai una scie: că Casio e nefericit. „Mă crede, bunul meu Casio, eu fac tot ce se poate pentru tine... Nu-l las pe bărbatul meu să doarmă, fi tot vorbesc, fac școală din patul lui și din masă-i scaun de mătură, în toate lucrurile sale țes numele tău, Casio...“

Cere grație pentru Casio.

Othello: „Ah, ați nu, în alt rînd, Desdemona dragă“. Desd.: „De curînd?“ Oth.:

„Pentru voea ta cât de în grabă“. Desd.: „Așadar astă-seară?“ Oth.: „Nu, astăzi nu. Desd.: „Deci pe mîine la amezi?“ Oth.: „La amezi nu vreau a acasă“. Desd.: „Deci pe mîine seară? Sau Marji dimineața? Sau Marji la amezi? Seara? Mercuri dimineața? Ah pune termin, dar' să nu fie mai lung de trei zile. Lui îi pare rău de ceea-ce a făcut... Nu ție pentru mine. Asta-i chiar așa ca-cum te-aș ruga să porți mînuși când e frig sau să mîncîci bine, sau să te gîrșesci... Și oare le-aș opri eu aceste dela tine? Nu, rămîi cu bine... Vîno, Emilia! Fie cum vrei tu, căci eu și în caprițile tale îți sînt servitoare.“

Vioiciunea și vehemența aceasta nu exclude modestia tăcută și fricoasă, din contră, amîndouă au aceeași cauză: sînt foarte simțitoare. Cine e foarte simțitor la momentul, acela e sficios, dar' plin de pasiune; el sau erump, sau nu ție nimic; tace sau spune tot ce scie. Așa este Imogen, care „sîntă atît de adînc înfrîntările, încât cuvîntul îi este lovitură, ear' lovitura moarte“. Așa e Virginia, modesta soție a lui Coriolan, n'are inimă de Roman, se teme de invingerile soțului său; ear' când îl descrie Volumnia cum dă cu piciorul pe cîmpul de bătăie și-și șterge fruntea sîngerîndă, Virginia îngălbinesc. „Sîngerîndă!“ — exclamă — „nu, ah Iupiter numai sânge nu!“ Vrea să uite în ce pericole se află el, se teme să se și gîndească la el, și când este întrebată, că nu vine câteodată soțul său rînit din luptă; răspunde: ah! nu, nu, nu!

Fuge de această icoană spăimîntătoare, dar' totuși i-se încoibă în fundul inimii o neliniște ce o torturează. Nu merge nicăiri de acasă, nu suride, abia se poate hotări să primească vizite. Când se întoarce Coriolan din cîmpul de bătăie, Virginia nu scie numai să roșească și să plîngă.

Sentimentalismul acesta trebuie să-și aibă sfîrșitul în dragoste. Pentru aceea mai toate iubesc preste măsură și de comun la prima vedere sau întîlnire. Când Iulia pentru prima dată îl vede pe Romeo, se întoarce cătră lăptăroarea sa și ție: „Mergi, întrebă-i numele. Și dacă-i înșurat, cociugul îmi va fi patul de mîreasă“. Soartea le este ca să iubească, căci așa cum le-a alătit Shakespeare sînt silite să iubească — până la moarte. Prima vedere este un extaz dulce și sînt rapite, când se deșteaptă dragostea în ele. Miranda când îl vede pe Fernando, crede că vede o ființă cerească. Stă uimită în farmeul acestei viziuni repentine și ascultă glasurile ceresci, care se înalță din ascunsul inimii sale. Plînge, când îl vede purtînd butuci grei, și vrea să isprăvească ea acest lucru cu mînuțele ei albe până Fernando odichnește. Este răpădită de compătîmirea și frîg-dimea ei proprie, nu-și este stăpînă vorbelor, spune ce nu vrea să spună, ceea-ce i-a o rit tatăl său, ceea-ce înainte cu o minută n'ar fi fost în stare să spună. Acest suflet se deschide fără să scie, este plin de fericire și cu atîta sfîșală răpitoare plutește în valurile simțimintelor nouă, care mai i-l aco-

per. Miranda: „... Ce nebună sînt eu, că plîng de ceea-ce mă face să mă bucur“. Fernando: „... Pentru-ce plîngi, draga mea?“ Mir: „N'am curagiu să-ți ofer ceea-ce doresc să-ți dau și să iau aceea, fără care aș muri... Eată îți sînt femeie, dacă îți trebuie, și dacă nu, — voi muri ca sclava ta.“

Acest neînvinz atac al dragostei strămută întreg caracterul ființei. — Desdemona, de altădată atît de fricoasă și atît de slabă, deodată în fața întreg senatului, fiind acolo și tatăl său, — se lapdă de el; nici prin minte nu-i trece să-l consoleze sau să-l roage de iertare. Vrea să meargă cu Othello în Cyprus, când marea e furtunoasă, și-i gata să treacă cu el printre năile inimicului. Pentru aceea nefericirile mari și hotărîrile ucigăse sînt numai urmările naturale ale dragostei de acest fel. — Ophelia înnebunesc; Iulia se uide, — dar' ori-și-cine poate vedea, că această nebulă și această moarte sînt de lipsă. — În aceste suferite și în ființe de acest fel nu găsim virtute, căci ceea-ce pricepem noi sub numirea de virtute, aceea este voința binecumpînită față cu datorințele. Aceste femei sînt nevinovate numai pentru-că iubesc sau pentru-că sînt slabe. Se îngrozesc de păcat ca de un lucru urît, dar' nu ca de un ce imoral. Nu reverință față cu căsătoria, ci adorare față cu bărbatul este în ele.... Când Imogen aude, că soțul ei o crede nece-

dincioasă și vrea să o omoare, nu se revoltă față cu această mișelie, nu este în ea sumăție nu este numai dragoste. „Eu să-i fiu lui necredincioasă!“ A leșinat la cugetul, că nu este iubită. — Când o întreabă pe Cordelia tatăl său, care atunci era deja foarte nervos și aproape nebun, — că iubește-l oare? Cordelia nu se poate hotări la vorbe lunguitoare, în care erau meștere surorile ei; îi este rușine să-și descopere iubirea, care o nutrește față cu tatăl său, ca prin aceasta să-și tîrșuească zestre. — Tatăl său se lapdă de ea și o alungă dela casă. Ea tace. Ear' când mai târziu îl află pe tatăl său delăsător și nebun, c'o durere atît de pătrunzătoare înghiunchea lîngă el și cu — atîta milă plînge pe capul scumpului băntuit, încât credem, că auzim glasul — umei desperate, care sărută buzele reci ale copilașului său muribund. „D-zeilor! Întocmiți-ți ear' frînturile grozave ale firii lui și instrunați-ți din nou simțimintele atît de confus glăsurtoare ale acestui părinte devenit earăși copil... Ah, tatăl meu iubit! Ah, însăntoșare! pune balsam vindecător pe buzele lui. Adu-că-ți odichnă sărutarea după vătămările neîndurate, cu care surorile mele i-au necinstit vîrsta ta venerabilă... Așa obraz e acesta, ca să-l bată vînturile și vijeliile?... Cănele vrăgmașului de m'ar fi mușcat, totuși în așa noapte l-aș lăsa la vatra mea... Înălțate împărate, cum te afli? Cum se sim' Maiestatea Ta?...“

La primul scrutin domnul Crețulescu, candidatul guvernului, a înțrunit 48 de voturi, dl general Florescu, candidatul conservator, 36 și dl A. Orescu, candidatul partidului național-liberal, 21 voturi. Neîntrunind nici un candidat majoritatea voturilor, s'a procedat la a doua votare și a eșit dl general Florescu cu 53 voturi contra domnului N. Crețulescu, care a înțrunit 52. Acest vot fiind îndreptat contra guvernului, dl general Manu a declarat, că își va depune demisiunea în mâinile regelui.

Despre crîsă însăși citim în „Românul“ de ieri următoarele ultime informații.

Înainte de a se procede la a doua votare, pentru alegerea președintelui senatului, dl general Manu a convocat pe membrii majorității într-o cameră, unde li-a spus, că dacă dl Crețulescu nu va fi ales președinte, cabinetul își va da demisia în mâinile regelui, care va avisa apoi la măsurile necesare.

După alegerea generalului Florescu ca președinte al senatului, dl general Manu a depus în mâinile regelui demisiunea cabinetului.

Majoritatea aderenților dlui Carp cred, că se va putea aplană incidentul, și senatul se va deschide. Alții dic, că e probabil un cabinet Cantacuzino, cu elemente conservatoare și junimiste. Puțini de tot cred, că dl general Manu se mai fie președinte al consiliului în noua formațiune.

Un nou partid politic s'a organizat în România. Acesta e așa numitul partid neutral. Dintr'un manifest publicat în fruntea numărului de Sămbătă al „Românului“ aflăm, că întemeietorii noului partid sînt domnii Tocilescu, Vintilă C. Rosetti, C. Disescu, Tache Ionescu, Alexandru Djuvara, Ioan Rădoi, Ioan Stavri Brătianu, Ionescu-Gion.

O scrisoare circulară a Porții.

Din Constantinopol se depeșează, că Poarta are de gând să adreseze puterilor străine o scrisoare circulară, în care declară, că, în vederea participării constatate a sudiților străini la manifestațiunile din urmă îndreptate în contra guvernului, ea e hotărîtă pentru cazul unei repetări a cere expulsa-rea a respectivilor sudiți. La acest pas a fost Poarta îndemnată de ultima demonstrațiune din Smyrna, la care a participat o terțialitate a sudiților greci.

„Comunitatea bisericească grecească-română din Budapesta“.

(Urmare și fine.)

Nu numai limba română, ci și însuși elementul românesc avea să fie exclus din această comunitate bisericească. Și această excludere a unui element constitutiv prin celalalt element dintr-o comunitate bisericească s'a fost dus în deplină în cel mai simplu mod de pe lume. În contrast pe față cu statulele de drept bisericească și cu o praxă de drept tradițională de o sută de ani, sub cuvînt, că această comunitate bisericească a fost întemeiată de Greci și Români din Macedonia, s'a fost statuat între Români de origine macedoneană și de altă origine o deosebire principială în acel înțeles, că cei din urmă, care, după-cum am fost amintiți, formează majoritatea covârșitoare a membrilor comunității, apar acum ca cu deservire excluși dela drepturile ce le compet în adunarea comunității. O asemenea distincțiune juridică nici nu e, după-cum am dîs, admisibilă din punct de vedere al dreptului bisericească, nici nu a existat în fapt vre-odată în această comunitate bisericească. Români de origine nemacedoniană au fost decăd e lumea întocmai ca și toți ceilalți pe deplin egal îndreptățiți în toate privilegiile și recunoștințe drept atare decătră întemeietorii și de membri ai acestei comunități; o deosebire în această privință nu a existat, la așa eeva până în timpul din urmă nimeni n-a ci s'a gândit vre-odată. Dar' ce folosesc toate aceste. Mai puternică decătră toate principiile de drept și intențiile exprimate prin documente ale întemeietorilor români e preponderanța numerică măiestrită a Grecilor și puterea ministerului constituțional. Așa s'a dus în deplină fără mult scrupul și în această direcție răsturnarea ordinii de drept seculare. „Comunitatea bisericească greco-română“, în rescriptul din cestiune, a fost poreclită „comunitate bisericească grecească și macedo-română“, pe baza acestei porecliri ministeriale majoritatea măiestrită a adunării bisericești decide în numele acestei comunități bisericești, ca

ea să-și depună numirea ei seculară legală și dela urzirea ei indusă și în cărțile funduare, se primească altă numire, și prin aceasta vechia comunitate bisericească se transformează într-una nouă, din care o întreagă categorie de membri devin acum cu deservire excluși. Schimbarea de numire de o importanță atât de principială formează în lumea întreagă o cestiune de drept, în Ungaria, precum se vede, ea nu e decătră o simplă cestiune de beneplacit ministerial.

În acest fel elementul românesc nu a fost numai pe cale scurtă și fără multă techetorie scos din biserica sa seculară, ci așa dîcînd preste noapte lăsat formal într-o stare nebisericească, fără biserică, fără slujbă dumnezească și fără preot!

În această a lor stare strimtorată Români au însărcinat o comisiune din membrii comunității Al. Mocsonyi, M. Mutzo, Dr. Marienescu și S. Szerb cu predarea unei cereri cătră Monarchul, prin care se cerea să-narea nedreptății ce s'a comis față cu ei sub autoritatea Coroanei și restabilirea statului quo de 80 de ani cu puterea conturbat. Maiestatea Sa a primit deputațiunea cu obiect-nuită-i grație, s'a informat dela membrii ei despre atacarea în toate părțile ei și a demis deputațiunea Preagrației cu asigurarea, că va lăsa să-și aștearnă raport și va face ce se poate în această cestiune. În urma acesteia atacarea aceasta a ajuns din nou la ministerul de culte și instrucțiune publică. Dar' acesta, în ciuda schimbării de persoane ce a intervenit în conducerea acestui resort, cu toate-că această afacere a trecut de astădată și prin consiliul de miniștri, a ținut morțiș la punctul seu de vedere și ministrul contele Csáky a cerut Preaînalta autorisare, de a respinge cererea Românilor cătră Maiestate. Întreaga deosebire dintre ministrul de mai înainte și cel de acum consistă numai într-aceea, că precăd acela, nici nu s'a mai ostenit a-și motiva hotărîrea măcar cu un singur cuvînt, acesta nu s'a putut reține a-și motiva cel puțin rezoluțiunea sa respingătoare.

Prin resolvarea negativă aprobată din locul Preaînalt a cererii de Maiestate a Românilor s'a rezolvat în cea mai înaltă și ultimă instanță administrativă și atacarea excluderii elementelor românești dintr-o comunitate bisericească mestecată, în care timp de o sută de ani ai existenței acestei comunități au format împreună cu elementul grecesc un factor egal îndreptățiți. Această excludere, pe care membrii români ai acestei comunități bisericești trebuie să o supoarte acum cu deplină resignațiune, nu o simțesc numai aceștia, ci întreg poporul românesc drept o grea nedreptate; căci și în acest act al puterii statului se dovedește invidat acea trăsătură națională a actualei politice de stat, care se simțesc atât de mult în întreaga viață națională a acestui popor. Și poporul românesc simțesc această nedreptate cu atât mai mult, cu cât ea i-s'a făcut sub autoritatea Coroanei, și trebuie cu atât mai virtos să recunoască, că starea lui desperată e lipsită de scut chiar și față cu atacurile ilegale vădite. Prin aceasta atacarea primește în ochii poporului românesc o importanță națională ce trece preste caracterul ei local și acest act al puterii statului formează acum un nou gravamen național. Dar' privită nu numai din punct de vedere național, ci și din punct de vedere principial general, această afacere, precum se vede și din ilustrarea scurtă de față, merită a fi cunoscută ohiar și în cercuri mai largi.

Din aceste considerente reproducem numita cerere cătră Maiestate dimpreună cu acele documente autentice, la care se face într-însa provocare, spre a oferi stimărilor cititorilor prin aceasta privilegiu, de a se pute din acte înseși convinge despre adevărul deplin al expunerilor noastre.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

De lîngă thermele Geoagiului, în Noem-vrie 1890.

În acest timp plin de grele încercări și adversități pentru noi Români, credem a nu ni-se lua în nume de rău, dară voim a reflecta și noi din aceste părți nord-vestice ale Transilvaniei la evenimentele puse la ordinea zilei.

Nu se poate nega, că paciența proverbială a Românilor este supusă la cele mai aspre probe din partea sistemului, sau mai bine, a curentului politic dominant.

Scopul acestor rînduri nu este a enumera aici toate perderile cele multe provenite în parte și din culpa noastră, pentru-că a reveni asupra lor ar fi: „manta după ploie“. Cestiunea cea mai ardeătoare, de care voim a ne ocupa și asupra căreia conducătorii politici și-au îndreptat astăzi toată atențiunea și activitatea, este: instrucțiunea surescensei tinere sau școalele în genere; de unde și nouă ni-se impune datorința, de a intra pe acest teren și lucra cu puteri duple pentru salvarea celui

mai scump tesaur al nostru. Săcurea este pusă la rădăcina pomului, și nu mai este timp de hesitare, ci fiecare trebuie să-și împlinească datorința dictată de simțul conservării proprii. Spre acest scop este necesar să întemeiem în tot locul școale bune cu docenți apți și devotați sacrei lor misiuni, școale, care să dea nașterii bărbați inteligenți și luptători neînfrânți pentru drepturile ei eterne și nealienabile.

În giurul acestui focular de lumină, al acestui izvor de prosperare și fericire trebuie să ne grupăm cu toții și în punctul acesta important să ne concentrăm toate eufetele și forțele noastre. Să luminăm, să deșteptăm poporul din labirintul egiptean, ca să afe calea cătră Canaanul depărtat, ba precum oare-cănd fu dat marelui împărat Constantin un semn de învingere, astfel ne este dat și nouă semnul regenerării și emancipării noastre prin cultură.

Aceasta e calea cea mai probată și sigură, ea a fost și este străbătută de toate națiunile mari și glorioase. Tot pe această cale pășind și dulcea noastră soră România, — precum prea frumos ne spune și învățatul profesor din Brașov domnul Bărsan în discursul mai recent asupra vieții regretatului poet Alexandri, — s'a putut avîta la pozițiunea de putere de astăzi. Însă destul despre acest obiect, a cărui importanță și urgență este și altcum recunoscută, întrebarea poate fi numai, cum, în ce împrejurări se află școalele noastre?

Regret, că ce privește regiunea dincoace de Mureș, — cu puține excepțiuni, — nu putem refera ceva îmbucurător. S'a dîs nu odată, că organele politice nu dau atențiunea cuvenită școalelor profesionale, însă nu se cuvine să inculpăm pe alții cu ce sîntem noi datori a face. Sau voim, ca numai de silă să participăm la binefacerile instrucțiunii? Aici se poate aplica axioma „voiesce și vei pute, luminează-te și vei fi“. Cu toate acestea să ne fie permis a face o mică observare, care de multe-ori ne-a pus în umire: cum adevă organele politice aplică în unele comune docenți ca în bătaie de joc fără a reflecta că de puțin la atitudinea și conduita respectivului, cum s'a întemplat în comuna B... din cercul Geoagiului. Decătră astfel de școale mai bine nimica.

În aceste circumstanțe, precăd ne luptăm pentru înființarea școalelor populare, deodată ne vedem în fața altei eventualități și încă dintre cele mai funeste pentru viitorul fiilor nostri. Binevoitorul cititor, ne place a crede, va afla la moment, că eventualitatea din cestiune este introducerea institutelor de asil sau așa numitele „Kisdedóvó-uri“. „Alea facta est“.

Noi însă nutrim acea convingere, că prin unire și solidaritate se pot învinge toate nenorocirile; prin urmare și această probă de înfrângere a simțului național. Am audiat de multe ori motivându-se starea cea înăpăoiată a Românilor cu miseria, cu impositele statului s. a. Poporul nostru la orice întreprindere cu scop cultural și umanitar își răspunde scurt: „Nu putem, că sîntem săraci și avem a plăti multe dări grele“. Experiența m'a făcut a nu mai crede în aceste seuse. — Nici miseria, — care încă e o urmare a neculturii, — nici alte ori-care pedeci nu debitează o națiune, ci numai invidia și discordia fiilor sei.

Poporul român, deși prin vitregimea timpurilor a rămas mult îndărătlit altora mai favorite de soarte, totuși fiind el numeros și dotat de provedință cu talente mari, conservă încă în pieptul seu o forță uriașă de a strivi orice obstacol ce s'ar opune mersului seu încet, dar' sigur spre glorie.

Dacă s'ar afla un interes viu cătră tot cei salutar, dacă ar contribui fiecare după puterile sale pe altarul națiunii, atunci scopul este ajuns. Aici ne vine în minte proiectul unui mare Român, ca comitetele filiale, respective subcomitetele „Asociațiuni transilvane“ să introducă colecte la popor în favorul acelei instituțiuni. Resultatul este tautour cunoscut. Altmintrelea s'au purtat și se poartă Ungurii cu „EMKE“-ul lor. Când va domni între Români spiritul concordiei, al iubirii și sacrificiului, atunci vor pute înființa nu numai „asile de copii“ românești, ci și alte institute spre binele lor.

Dar' trece-va și acest experiment, precum o fortună se străcură preste șâncile carpatine, și noi vom rămâne ceea ce sîntem. Provedința de multe-ori a întors răul spre binele celor apăsăți, exemplul ne este introducerea catechismului Rakozzy-an.

Și acum să ne ocupăm puțin și cu factorii normativi în cestiunea învățămîntului. Între acestia locul prim îl au și trebuie să le ocupe preoții. Jurnalistica națională aproape dîlnic accentuează datorința și importanța preoților în ce privește cultura și progresul națiunii.

Însă chiar pentru-că preoțimea are un rol atât de însemnat în viața poporului român, se cuvine a-i da mână de ajutor spre a-i face posibilă realizarea dorințelor și aspirațiilor

noastre. Prima recerînță este îmbunătățirea stării sale materiale; pentru-că omul, când se vede în fața necesității de a înfrunta condițiunile prezare de existență, atunci va sufoca în pieptul seu ori-ce dorință și sentimente pentru scopuri mai înalte; prin urmare o e ipso a înceta a fi membru activ al națiunii. — c. —

CRONICA.

Din cauza sîntei sărbători de mîne numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai Joi seara.

Statute aprobate. Tribunalul regesc din Biserica-Albă prin resor. seu de dîto 17 Octomvrie 1890 Nr. 9105, a aprobat statutele „Comoaerei“, institut de credit și economii, societate pe acții în Comorosec. În ședința constitutivă, ținută în 8/20 Noemvrie a. c., în direcțiunea executivă s'au ales următorii: Iacob Molni președinte și director; Damitru Moldovan membru în direcțiune și casar; Ioan Stoian membru în direcțiune, contabil și notar; Adam Bolovegia membru în direcțiune și Achim Luca membru în direcțiune.

Aruncul comunal al orașelor ungurești În legătură cu un tractat despre preliminarul orașului Cluj pro 1891, care se sfîrșese cu propunerea pentru introducerea aruncului comunal de 42%, „Kolozsvár“ publică aruncurile comunale și ale altor orașe ungurești. După el Tirgul-Murșului numără anual 38% arunc comunal, Aradul 46%, Oradea-mare 60%, Seghedinul 60%, Raabul 55%, Oedenburg 47%, Alba-Regală 50% și Zombor 46%.

Comisiunea pentru examinarea farmacistilor. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a prelungit mandatul comisiunii pentru examinarea farmacistilor dela universitatea din Cluj din a. 1891—1893 și locul de un membru în comisiune, devenit vacant, l'a întregit prin denumirea profesorului universitar din Cluj Dr. Iosif Lőte.

Unica fiică a poetului Andreiu Muresian, d-na Eleonora Blaga, ținera soție a poetului din Beba, după o scire telegrafică a „Gaz. Trans.“, a răposat Sămbăta trecută, lăsând după sine doi orfani.

Ne asociăm la adîncă condolență, adusă de confratele nostru mult cercat și mame a defunctei, d-nei Susana Muresianu, precum și nemângăiatului soț dlui Dimitrie Blaga.

Necrolog. Primim următorul anunț funebrel: Filip Docolin, paroh gr.-cat. în Micăsasa, ca soț, Iuliu și Lucreția ca fiu; Teodor Fodor, paroh gr.-cat. în Băgău, cu soția sa Amalia n. Macelariu ca părinți; Maria Docolin n. Demian ca soacră; Aurel, paroh gr.-cat. în Aiudul de sus, cu soția sa Ana; Traian, paroh gr.-cat. în Cacova, cu soția sa Faustina; Letiția maritată Aurel Păsen, paroh gr.-cat. în Vale, Tulia și Victor Fodor, stud. gimn., ca frați, respect ve cumnate și cumnat, cu inima frîntă de durere anunță tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților că mult iubită și scumpa soție, mamă, fiică, noră, soră și cumnată Lucreția Docolin n. Fodor, în urma unui morb scurt, la 27 Noemvrie st. n. a. c. la 3 ore dimineața în etate de 29 de ani și în al 12-lea an al fetei sale căsătorii, și-a dat sufletul seu în mâinile Creatorului, fiind provădită cu sf. sacrameinte ale muribunților. Rămășițele pămîntesci ale răposatei se vor astruca spre repaus etern în 29 Noemvrie la 1 oară p. m. în cimiterul gr.-cat. din Micăsasa. Fie-i țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată. Micăsasa, 27 Noemvrie 1890.

Uniforma ofierilor dela honv. di. După-cum se vorbește, în uniformarea ofierilor dela honv. di. încă este plănuită o schimbare. Schimbarea se mărginește numai la chiveră și la eșarpă. La cea dintîi pînura roșie va fi înlocuită cu o pînură albastră închisă sau neagră. Cu privire la eșarpă sînt mai multe modele. Unul seamănă cu eșarpa ofierilor din armata comună, de care se deosebește numai prin coroana ungară. Acest model are cele mai multe șanse de a fi primit.

Un eșec al d-nei Tisza Kálmán. Citim în „Pester Lloyd“: Înainte de cîțva timp s'a anunțat, că președinta reuniunii femeilor din comitatul Bihorul, baronesa Felix Gerliczy născută contesa Kornis, a făcut într-o ședință a comitetului reuniunii propunerea, ca orfanotrofiul susținut de reuniune să se folosească pentru surorile misericordiane. Întrebarea a fost în urma pășirii energice a membrilor protestanți, și anume a doamnei Tisza Kálmán și a doamnei Sigismund Ritók, lăuat dela ordinea zilei, ear' președinta pe baza statutelor a fost îndrumată a-și prezenta propunerea în scris. Cu această ocaziune doamna Tisza într-o „Filipică“ de o jumătate de oră a dat expresiune eufetărilor sale meritore, și totodată a dat să se înțeleagă, că prin chemarea surorilor misericordiane orfanotrofiul și-ar perde caracterul seu neconfesional. Președinta în cîrînd și-a prezentat propunerea în scris; dezbaterile asupra ei a avut loc în ședința comitetului reuniunii, ținută în 29 Noemvrie a. c. Majoritatea s'a declarat pentru surorile miseri cordiane, a căror chemare va fi recomandată adunării generale.

Concert și teatru în Ciciova-montană. Ni-se scrie din Oravița: În vecinătatea Oraviței este situată, într-o vale romantică, Ciciova-montană. La invitarea înțelepților de aici, bravul cor din Oravița, a dat Sămbătă în

22 c. n. în localitățile bereriei, sub conducerea distinsului seu conducător George Jian, un concert împreunat cu teatru de următorul program: „Iarna“, de Porumbescu, „Scit tu“, cor bărbătesc. „Doina Jianului“, solo de tenor, „Un psalm“, cor mixt. „Potpuriu rom.“ executat pe violină de dl G. Jian și un „Potpuriu“ quartet bărb. La fine „un vodevil hazliu“ de V. Alexandri. La această frumoasă festivitate s'a adunat un public numeros din tot giurul Oraviței. În această seară am avut privilegiu să vedem earăși talentul, abilitatea și înclinarea Românilor cătră cultură. Cu cîtă mîndrie privim la neromânii din giurul meu ce stăteau uimiți din temelie de efectul produs. Nici că mai este de lipsă să amintesc, că toate punctele programului, urmate de un vifor de aplauze, se executară cu aceeași dexteritate, cu care publicul deja este obișnuit din partea acestui cor. Nu pot însă întrelăsa să nu disting bravura dlui George Jian, arătată în executarea „potpuriliu român“ pe violină cu atîta ușurătate elegantă și dexteritate, mai virtos variația „Pecurarul din Valea Hațegului“. D-sa a probat și de astădată, că are educațiune și un viitor strălucit în musică. Omagiile de recunoștință pentru serata aceasta atît de plăcută, îi compet arrangeatorilor din Ciciova, dar' mai mult bravului conducător Jian, care ca om tîner, cu puteri ofelice, cu multă rîvnă, înstruază acest cor, și mult se luptă pentru ridicarea vieții sociale de aici, servind astfel de model învățătorilor nostri populari! Un participant.

Duel. În urma unei polemice dintre deputatul Francisc Fenyvessy și jurnalistul Emil Szemenez, acest din urmă a fost provocat de primul la duel, care a și avut loc în 28 Noev. a. c. la 12 oare în casarma de cavalerie din Budapesta. Secundantii lui Fenyvessy au fost deputații Francisc Bolgár și Iuliu Horváth, ear' al lui Emil Szemenez deputații Iuliu Lukács și Emerie Szalay. Condițiunile duelului au fost: Duel cu pistolul la o distanță de 20 de pași, la cîte 5 pași avans și de cîte două ori schimbare de gloanțe. Duelul a decurs fără urmări sîngeroase; Fenyvessy de ambele-ori n'a nimerit, precăd Szemenez la pușcătura a doua a găurit cilindrul contrarului seu. Împăcarea obișnuită nu s'a întemplat.

Cutremur de pămînt. Din Pojon se anunță cu data de 29 Nov următoarele: La Biszterutz, în urma cutremurului de ieri, s'a dărîmat în decursul nopții una dintre casele cele mai întărite. Locuitorii s'au putut mîntui încă la timp. — Din Wolkersdorf se anunță: După împărțirile corecte ale locuitorilor, astăzi cătră 3 oare noaptea locuitorii din Matzen, Gundersdorf și Spangenberg au fost treziți din somn prin un puternic cutremur de pămînt. În turn clopotele au început să sune și ferestrele dela case să zurăie atît de puternic, încât oamenii au fugit afară.

Foc. Din Oedenburg se telegrafează cu data de 30 Noemv. a. c. următoarele: Fabrica de jute din Neufeld a ajuns ieri d. a. în flăcări. După o muncă intensivă focul noaptea a fost localizat. Magazinul cu deposit de mărfuri în valoare de o jumătate milion a ars. Conform unei împărțiri dela direcțiunea fabricii, edificiul fabricii a rămas intact.

Logodna principelui moștenitor al României. Șcirea despre logodna principelui Ferdinand cu princessa de Edinburg, deși nu e confirmată de cercurile oficiale din București, se menține cu persistență la Berlin și la Londra. Ducele de Edinburg e fratele principelui de Wales, moștenitorul Angliei. El s'a căsătorit în 1874 cu Maria Alexandrovici, unica fiică a răposatului țar Alexandru II. Princessa Maria e născută la 1875; n'are adevă decătră 15 ani.

O nouă lucrare a Carmen Sylvei. Carmen Sylva lucrează actualmente la un nou roman, ale cărui scene sînt luate din viața țeranilor români. Noul roman va apăre prin Martie viitor la o librărie din Hamburg.

Guvernorul băncii naționale din România. „Monitorul Oficial“ publică decretul, prin care dl Teodor G. Rosetti, fost președinte al consiliului de miniștri, se numește în funcțiunea de guvernator al băncii naționale a României.

O gazetă antisemită. Citim în „Kreuzzeitung“ din Berlin: Din Paris i-se scrie giurului „Deutsch. Volksblatt“: O nouă gazetă antisemită „L'Alliance anti-juive pour la defense sociale et religieuse“ (Aliața anti semită pentru apărarea intereselor sociale și religioase) va apăre pentru prima-ora în luna aceasta. Directorul acesteia este dl Ch. Pontigny, un zelos apărător al intereselor popoarelor creștine. Pentru Dumnegeu și Franca“ este devisa noiei gazete. Primul număr, care va avea formatul marilor reviste lunare, conține programul, un studiu despre mișcarea antisemită în Franca, o lucrare despre iudaismul în Austria, istoria procesului din Wadoviez (după nise izvoare ale giurului „Deutsch. Volksbl.“), un studiu despre apostolul principal al partidei, eșit din peana dlui Fd. Hamonds, unul dintre autorii opului „Agonie d'une société“, precum și diferite informațiuni despre Ovrei și despre iudaism. Gazeta nu reprezintă nici un scop politic și nu se va pune nici în serviciul vre-unei partide. Fundatorii ei lucră pur și simplu numai pentru binele Franței și pentru apărarea credinței creștinești, ei voesc sdobrirea lucrărilor și scopurilor Ovreilor, voesc a scuti societatea de usurăriile ovreiești și a mîntuii religinnea de fanatismul ovreesc.

Amnestie în Italia. „Agenzia Stefani“ anunță, că regele în 30 Noemv. a subscris decretul, prin care a înlocuit amnestie pentru diferite crime și delict.

Răscoala Indienilor din America. În America-de-Nord se așteaptă din moment în moment izbucnirea unei răscoale din partea Indienilor. Telegrama ce sosese din New-York aduce vestea, că ostilitățile au și început. 500 de Indieni din tribul Sioux au trecut la 23 Noemvrie peste fluviul Missouri și răspândesc teroarea printre coloniștii albi. Șapte fermieri din Dacotah, care au căzut în mâinile lor, au fost uciși în chipul cel mai barbar. Capul răscoalei e vestitul Sitting Bull, care a jucat un rol important în sângeroasa revoluție a Indienilor în 1876.

Despre timp. Prognoza timpului sună: După ultimele depeși, în Nord barometrul se urcă din nou în mod însemnat. În părțile noastre este de așteptat o scădere a temperaturii sub punctul de ghiță. Pentru timpul cel mai apropiat este de prevădit zăpadă.

Cestiuni economice.

Publicațiune

Referitor la modalitatea de a procura carbon sulphid și proasce (stropitoare) de carbon sulphid și la reducerea prețului proascelor.

Prin aceasta se încunoscîntăză cei interesați, că carbonul sulphid, trebuincios la procederea de rărit aplicabilă în scopul susținerii vilor infectate de floxeră, îl poate procura cu 15 fl. m. metrice din magaziniile de stat dela școalele reg. ung. de viierit din Tarcas, Budapesta și Ménes, mai departe din depositul încredințat în orașul Erlau, sub inspecțiunea magistratului orașenesc, administrațiunii conducătorului cursului de viierit de acolo și în orașul Beregszász din depositul dat, sub inspecțiunea reuniunii agricole comitatense, în administrarea secretarului reuniunii.

Tot din aceste magazine pot comanda cei interesați și aparatele de stropit (tulumbă, proasce) necesare la aplicarea acestei procederi, și anume aparatele indigene „Hungaria“ de Muschinek sau cele de Francisc „Excelsior“ de Vermorel, în loc de preț de 40 fl. de până acum, cu preț de 30 fl. bucata.

Comandele referitoare atât la instrumente, precum și la carbonul sulphid se efectuează în ordinea prezentării lor și articlii comandatilor se expediază comandatorilor prelunga plătierea anticipativă a prețului de cumpărare sau prelunga rambursă postală.

Vasele ce conțin carbonul sulphid comandatilor sunt îndatorate a le retrimită francate ca (bagajii) marfă, cât mai curând, — dar cel mult după 3 luni, computele dela primire la locul ce-l va fixa manipulantul magazinului, adică în unul din magazinele numite, sau la fabrica de carbon sulphid, în deplină bunăstare.

Tuturor acelor, care cumpără carbon sulphid sau stropitoare, li se trimite totodată instrucțiunea edată de acest minister referitoare la cunoașterea răritului.

Cu această ocaziune se atrage atențiunea celor interesați și la aceea, că dacă în oare-care regiune vinoasă, — în scopul mai ușoarei mulțumiri a exigențelor respectivei regiuni, — doresc a înființa magazine de carbon sulphid și de aparate și autoritatea respectivă, sau reuniunea agricolă interesată, sau tovarășia de apărare, primind răspunderea materială pentru valoarea aparatelor și a materialului ce va fi a se da în comisiune (deposit), se angajează a manipula acest deposit prelunga modalitățile de raționare ce vor fi a se prescrie acest minister e aplicat a înființa atari deposite în regiunile vinoase mai însemnate din țeară, — după chablonul deposite de carbon sulphid și de aparate din Erlau și Beregszász.

Budapesta, 28 Februarie 1890.

Ministerul reg. ung. de agricultură.

VARIETĂȚI.

(Episod din viața reșosatului rege al Olandei.) Din viața regelui Wilhelm al Olandei, reșosat de curând, diarul „Neue-Züricher-Zeitung“ povestesc o episodă foarte interesantă.

În anul 1870 regele Wilhelm era gata să se alieze cu Franța în contra Germaniei, și se dicea, că purta deja în buzunar declarația formală de războiu. Poporul, camerele și ministrii erau în contra oricărei amestec, dar nime nu îndrăsnă să spună ceva regelui în această afacere, până-ce bătrânul ministru Throntbeck, vădend că nu mai e timp de perdut, se hotărî să spună fără codire opinia sa regelui.

Regele, care era de un caracter violent, nu putea să suferă pe flegmaticul Throntbeck, și nu-l iutitula nici-odată altfel decât „de profesor“, ca o alusiune malițioasă la vechiul post de profesor ce ocupa Throntbeck înainte de a deveni ministru.

Când ministrul intră în cabinetul regelui, acesta îi duse:

— Bună ziua, domnule profesor, ce mai e nou?

— Sire, nimica nou, afară de câteva prostii ce se vorbesc acum prin oraș.

— Așa? Dar' ceea ce se spune, negreșit că e relativ numai la ministrii mei și nu la mine!

— Ba nu, Sire, se spun multe și despre Maiestatea Voastră!

— Despre mine? Și ce anume, domnule profesor?

— Sire, nu îndrănesc să o repet.

— Spune, nu-ți fie frică.

— Sire, se vorbește prin oraș, că ești nebul...

Regele sări în sus ca-și-cum-l-ar fi mușcat un șerpe.

Galbin de mânie, el apucă nise călimare de argint ce se aflau pe masă și vră să se le arunce în capul ministrului. Dar' călimarele se încurcă în fața de masă și înainte ca regele să fi avut timp să le desfacă, Throntbeck se sculă de pe scaun, se apropiă de dînsul și îi duse cu sânge rece:

— Șire, dacă îmi arunci în cap călimarele, atunci ești într'adevăr nebul!

Regele rămase încercat de această îndrăzneală ne mai audită și în timpul acesta Throntbeck, fără a-și pierde cumpătul, îi arătă pericolele unui războiu cu Germania. Fără a răspunde nici un cuvânt, regele scoase atunci din buzunar declarația de războiu și o rupse în bucăți.

(Baston electric.) Electricitatea ca mijloc de apărare, eată ceva original și care o se dee mare curagiu celor obișnuiți de a se preumbla noaptea.

Un inginer american perfecționează acum un baston electric.

În cas dacă preumblătorul se va întâlni cu un om arțăgos, sau cu un pungaș, sau cu un dușman de alt soi, va fi deajuns să-l atingă cu vârful bastonului, apăsând în același timp de un buton așezat pe mână.

Omul rău simte o sguđuire așa de mare, că rămâne amețit și neputincios pentru câteva momente, timp în care omul cel bun se poate depărta în voe bună sau poate să strige un gardist.

Toate bune, dar' dacă și atacătorul va ave un astfel de baston? Atunci se reduce chestia la necunoscut.

(Lumina electrică întrebuințată ca leac.) Unui doctor rus, doctorului Stein din Moscova, i-a venit ideea originală să întrebuințeze lumina iritantă electrică la leuirea nevralgiilor și a afecțiunilor dureroase.

El se servește de o lampă electrică cu incandescentă, slabă în intensitate, avend un reflector în formă de pânle.

Reflectorul este aplicat direct asupra părții dureroase. Pentru durerile de cap iluminarea nu trebuie să dureze mai mult ca 15 secunde. Pe alte părți ale corpului ea poate fi prelungită dela una până la cinci minute și chiar și mai mult.

O mulțime de boale nervoase au fost leucite cu sistemul doctorului Stein. Ceva mai mult. Un oficio, care nu putea să doarmă din cauza tusei neconținute, a simțit o mare ușurare după-ce i-s-a proiectat lumina electrică deoparte și de alta a gâtului, în vreme de 15 secunde pe fiecare.

Viitorul este de acum al electricității.

Posta redacțiunii.

Dlul I.M. în Bucium-Șeasa. Asemenea mulțumite nu se aduc pe calea publicității.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 2 Decemvrie n. Partidul independenței a hotărît să ceară o cercetare parlamentară în afacerea fabricii de arme ungurești.

Viena, 2 Decemvrie n. Delegații germani au sosit la negocierile convenționale. Ieri după amiază a avut loc cea dintâi conferență.

Roma, 2 Decemvrie n. Pilele din urmă au avut loc între Rampolla și ambasadorul austro-ungar Revertera dese întrevorbiri, al căror obiect l-a format cestiunea matriculelor botezătorilor din căsătorii mixte.

În cercurile bine informate se susține, că mesagiul de tron va fi de cel mai pacinic caracter.

Belgrad, 2 Decemvrie n. Ministrul de afaceri ruse a predat președintelui Scepceinei mulțumita Țarului pentru sentimentele omagiale ce și-au aflat expresiune în adresa majorității.

Viena, 2 Decemvrie n. Consiliul sanitar suprem a declarat, că tractamentul ambulatoric al bolnavilor după sistemul de vindecare al lui Koch e inadmisibil fără controlă medicală durabilă.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 29 Decemvrie st. n. mobilele lui Carol Stolz, în Biertan, decătră executorul jud. cerc. din Mediaș.

— 16 Decemvrie st. n. imobilele lui Marco Cznein, în Neuzina, decătră judecătoria cerc. din Mogoș.

Edicte:

— A se însinua pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Tănase Ghiuraghi (din Herneacova), la tribunalul reg. din Timișoara;

— la rămasul după Simion Mezin (din Ghiulves) și Simion Bugariu (din Macedonia), la tribunalul reg. din Becicherecul mare;

— la rămasul după Filip Irátnik (din Băița) și Dan Stroia (din Lupeni), la tribunalul reg. din Deva.

Concursuri în provincie:

— Contra consorțiul „Butyka și Heiszler“ în Alba-Iulia. Comisar de concurs Eugen Veress, curator al masei Ioan Coșer. Term. de îns. 5 Februarie, proc. de licid. 27 Februarie 1891.

— Contra I. Moskovici în Muncaciu. Comisar de concurs Iuliu Tolvay, curator al masei Iuliu Borzsay. Term. de îns. 24 Decemvrie a. c., procedura de licid. 7 Ianuarie 1891.

Posturi vacante:

— Un post de conducător adj. cl. II. de cărți fundare la tribunalul reg. din Cașovia. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de concipient la direcțiunea financiară din Bichiș-Giula. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călindarul zilei

21 Noemvrie (3 Decemvrie) 1890.

Iulian: Intrarea în Bis.

Gregorian: Francisc xav.

Soarele: răsare 7.20, apune 4.14

Buletin meteorologic.

Sibiu, 2 Decemvrie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 760)	Diferența din predică	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
729.9	-4.5	+0.6	+10.3+0.6	S

Din țeară 30 Noemvrie n. 7 oare dimineața

Stațiunile:	Creșterea temperaturii	Temperatura în aer	Vântul
Budapesta	7.0	+0.4	—
Sátmar	7.6	+5.5	—
Cluj	7.71	+3.2	SO 1
Orșova	7.71	+3.0	S 1
Timișoara	—	—	—
Arad	7.71	+4.8	SO 2
Panciova	7.70	+2.0	S 2

Sosiți în Sibiu.

La 2 Decemvrie n.

Hotel „Împărăatul Romanilor“. Samoil Dörr, deputat die al din Norich, Rudolf Hatrichter, comerciant din Reghin 1-săsece Iosif Filtsch, deputat dietal din Brașov. Alfred Entremont, voiajeur din Viena, Rudolf Richter din Sepși-Sângeorgiu. M. Löbl, A. Aras și B. Deutsch, comercianți din Făgăraș. A. Russ, comerciant din Orșova. Mihail Ilm din Sepși-Sângeorgiu. Jacob Fel man, voiajeur din Viena.

Hotel „Meltzer“. L. Bercianu din Romos. George Kádár, notar din Ciugud. Piso, senator din Sebeșul-săsece. Hirsch, negustor din Presaca.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Abonament V.

Representația 3.

Mercuri, 3 Decemvrie 1890:

„Der Landfrieden“.

Comedie nemțască în 3 acte de Bauernfeld.

Abonameut

Suspendu Nr. 9.

Joi, 4 Decemvrie 1890:

În beneficiul măiestrului de capelă Alex Koffler

„Orpheus in der Unterwelt“.

Operetă burlescă în 3 acte și 1 preludiu de Offenbacher

Economie.

Starea séménaturilor în Ungaria.

Datele oficiale incurse la ministerul de agricultură reg. ung. dela 16 până 30 Nemvrie asupra stării séménaturilor anunță următoarele: — Séménaturile de toamnă. De-a stânga Dunării séménaturile de toamnă s'au îndreptat și s'au făcut cevași mai vigoroase; rapia și grăul pe alocurea sînt rare și defectuoase. De-a dreapta Dunării, în decursul timpului moale și ploios, au răsărit aproape pretutindenea, deasemenea și séménaturile mai târzii, care pe alocurea au început a se face stufoase; șoarecii și vermii fac încă și acum devastățiuni. Între Dunăre și Tisa temperatura favorabilă a fost în general de un efect binefacător asupra séménaturilor și au răsărit și acele séménături, de a căror răsărire era puțină speranță. De-a dreapta Tisei séménaturile târzii de grău și secară, în urma dăinuirii temperaturii moale, au răsărit pretutindenea frumos și încep a se desvolta frumos; în comitatele Sáros și Zemplin înmulțirea șoarecilor cauzează îngrijiri. Între Tisa și Murész, în urma temperaturii favorabile, séménaturile în partea cea mai mare stau bine, îndeosebi cele târzii, care au răsărit iute și proporționat; rapia în comitatul Timișului a fost mare parte nimicită. În Transilvania cu puține excepțiuni au răsărit séménaturile deasemenea bine și se desvolta frumos, séménaturile timpurii au început deja a se îndeși.

— **Lucrările agricole.** În partea cea mai mare a țării aratul a trebuit să se sisteze în urma timpului ploios; pe icăcolo se mai ocupă economii cu cărutul de gunoiu și de lemne. — **Nutrețul.** Oile și pe alocurea și vitele celelalte se mină la pășune în câmp, unde află încă destul nutremânt. Până acum nu s'au audit încă plângeri de lipsă de nutreț.

Producțiunea de aur a minelor transilvane.

Din raportul anual al societății Harkort asupra rezultatelor exploatării minelor de aur Ruda, Zdracholt (Valeamori) și Valea-Arzului în 1889/90 extragem după „Pester Lloyd“ următoarele date: În anul 1889/90 s'au scos din minele de mai sus 345 854 chilogrami aur slobod, față cu 254 509 chilogr. în anul premergător 1888/89, 341 776 chilogrami aur brut, față cu 212 526 chilgr. în 1888/89; în total 657 630 chilgr., față cu 467 035 chilgr. în 1888/89. Din aceste date se vede, că rezultatele exploatării minelor de aur transilvane din an în an sînt tot mai îmbucurătoare. Cât de îmbucurătoare sînt succesele întreprinderilor în Transilvania și pentru anul curent se vede de acolo, că în primele patru luni, adică dela 1 Iulie până la finea lui Octomvrie a. c. s'au scos deja 286 684 chilogrami aur brut, față cu 234 907 chilgr. în același period al anului trecut, prin urmare cu 51 777 chilgr. mai mult.

Furnisare. Direcțiunea căilor ferate

de stat ungare intenționează a-și asigura în cale de ofert public trebuința de diferit material pentru anul 1891. De lipsă sînt: mărfuri de lut, ulei de uns, flanele, pânză, covoare, mărfuri de funărie, mărfuri de perier etc. — Terminul pentru înaintarea ofertelor e 27 Decemvrie a. c. Publicațiunea și formularele de ofert se pot vedea în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 28 Nov. Grău frumos hect. fl. 6.—, de mijloc 5.50, mai slab 5.10, grău mestecat fl. 4.—, secară frumoasă fl. 4.10, de mijloc 3.—, mai slabă —, orz frumos fl. 3.50, de mijloc 3.60, ovės frumos fl. 2.40, de mijloc 2.40, cucuruz fl. 3.80, mălaiu fl. 3.80, mazărea fl. 5.40, linteă 6.40, fasolea fl. 4.—, séménță de in fl. 10.—, sém. de cânepă fl. 5.—, cartofi fl. 1.—, car. ea de vită p. chilo 44 cr., carnea de porc 41 cr., carnea de berbec 28 cr.

Piața din Făgăraș, 28 Noemvrie. Grău frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 5.60; grău mestecat fl. 3.80 până fl. 4.50, secară fl. 3.30 până fl. 3.80; cucuruz fl. 2.50 până fl. 3.80; ovės fl. 2.40 până fl. 2.60 séménță de cânepă fl. 7.— până fl. 8.—; séménță de in fl. 8.—; pânză fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—, mazărea fl. 8.— până fl. 9.—; linteă fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. .80 până fl. 1.10; mălaiu fl. 8.— până fl. 9.—; sém brut 100 chile fl. 20.— până fl. 22.—; unsoreea de porc 65, slămina 60—65 cânepa fl. 25.—până 30.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30—32; carne de vitel 26—carne de mel 24 cr.; ouă 6 cu 10 cr., chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sém — cr. paa

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 26 Nov n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 42 1/2 cr. până 48 1/2 cr., unguresci grei tineri 44— cr. până 44 1/2 cr., pde mijloc 44 1/2 cr. până 45— cr., ușori 44— cr. până 45— cr., marfă țerănească grea — cr. uână — cr., de mijloc 48— cr. până 44— cr., șoară 38— cr. până 40— cr., romănesci, deși Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 42 1/2 cr. până 43— cr., transito de mijloc 42 1/2 cr. până 43— cr., transito ușori 40— cr. până 41— cr., îngrășăți cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășăți cu ghindă — cr., până — cr., per 4 1/2 cumpenți delai gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 29 Noem. 1890.

Séménțe	Unitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea per hect.	Prețul per 100 chili.
dela	până	dela	până	
Grău				
Bănătenesc nou	74	—	75	—
Grău dela Tisa nou	74	—	75	—
Grău „Pesta“	74	—	75	—
Grău de Alba-Reg. nou	74	—	75	—
Bacica nou	74	—	75	—
Grău ung. de Nord	74	—	75	—
Séménțe, vechi ori noi				
Secară	70—72	7.25	7.45	
Orz	60—62	6.6	6.90	
Nutreț de vinar	62—64	7.10	7.60	
de bere	64—66	7.8	8.75	
Ovės	89—41	7.—	7.35	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.65	6.75
de alt soi	78	5.7	5.80	
Meiu	—	—	7.25	7.75
Trisă				
Grău	de primă.	8.08	8.05	
Cucuruz	de roam.	6.25	6.27	
Ovės	de primă.	7.29	7.3	
de roam.				
Produse diverse:				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40—	45—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
Oleu de in	roșe	42—	50—	
Oleu de rap.	rafinat	34—	34—	
Uns. de porc	dela Pesta	53.50	54—	
Slănină	dela țeară	43—	44—	
Său	sventată	51—	52—	
Prune	afumată	37—	38—	
„	din Bosnia, în buți	26.25	20.10	
Lietar	din Sêrbia, în saci	24.50	25.50	
„	slavon, nou	—	—	
Nuci	bănătenesc	—	—	
Gogoși	din Ungaria	—	—	
Miere	unguresci	—	—	
„	sêrbesci	—	—	
„	brută	—	—	
„	grăbini străcurată	28—	29—	
Cașă	de Rosenau	126—	124—	
Spirt	brut	15.50	16—	
„	Drojdințe de spirt	17.00	17.75	

Cursul pietei din Sibiu.

Din 1 Decemvrie st. n. 1890.

Hârtie-monetă română Cump. 9.02 vînd. 9.10
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.40
Imperiali „ 9.25 „ 9.35
Ruble rusești „ 1.82 „ 1.84

Bursa de Budapesta.

Din 29 Noem. st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 101.75
„ „ 4% 99.55
„ hârtie 113.25
Împrumutul căilor ferate ung. 96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 110.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 89.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—
Bonuri rurale ung. 102.—
„ „ cu cl. de sortare 5.43
„ „ bănățene-timișane 9.09

PUBLICAȚIUNE.

Prin aceasta se deschide a XV-cea

Loterie reg. ung. de stat în scopuri de binefacere,
al cărei venit curat,

în urma decisiunii Preaînalte a Maiestații Sale ces. și reg.
apostolice dela 12 Aprilie 1890, e a se împărți astfel, ca

reuniunea „Crucii-albe“, reuniunea colonilor de copii în timpul feriilor
din Budapesta. reuniunea „Maria Dorothea“, reuniunea de binefacere
a femeilor în Baia-mare, muzeul industrial din Sécuime, orfelinul terii
pentru notarii comunali și cercuși, orfelinul din Mișcolț al reuniunii
femeilor din comitatul Borsod, fondul ce se va crea pentru orfanii
și văduvele funcționarilor fără mijloace, institutul de pensii al
jurnalistilor din Ungaria și în fine institutul surdo-muților din Agram
să fie împărțite cu câte o a deca parte din eventulul venit curat.

Căștigurile totale satorite cu 6767,

după planul de joc de mai jos, sînt de **160.000 fl.** și adică:

1	căștig principal de	60.000 fl.	200	căștiguri de	50 fl.	laolaltă	10.000 fl.	6500	serii	la 10 „	65.000 „
1	„	10.000 fl.	10.000 „	5	„	1.000 „	5.000 „	10	„	500 „	5.000 „
50	„	100 „	5.000 „	50	„	100 „	5.000 „				

Tragerea va fi irevocabil la 16 Decembrie 1890.

Losul costă 2 fl. val. austr.

Losurile se capătă: la direcțiunea loteriilor în Budapesta (Pesta, oficiul
vamal principal, semi-etagi), la toate oficiile de loterie, la admini-
strațiile salinelor și perceptoare, la cele mai multe oficii postale, la
„Mercur“ în Viena și la organele pentru predarea de losuri instituite
în toate orașele și locurile mai însemnate.

Budapesta, la 1 Octombrie 1890.

[969] 6—6

Direcțiunea loteriilor r. u.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

În editura „Institutului tipografic“

a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reu-
niunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

Călindarul Poporului
pe anul comun
1891.

Cuprinsul: Călindar astronomic și bisericesc,
cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie
pe anul 1890. — Genealogia domnitorilor europeni. —
Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între
măsurile noi și vechi. — Scala timbrei. — Autori-
tățile bisericești în Ungaria. — Nepoțica, novelă de
Enea Hodoș. — Eu sunt fericit, disertația de Ioan
Rusu Abrudeanu. — Economic: Pustirea viilor
prin filoxeră, de Dr. D. P. Barciannu. — Poezii:
Sfârșit de iarnă, de M. Gregoriady de Bonachi.
— Mihail-Vodă Craioveanu, de Ioan Nenitescu.
— Nunta Zamferei, de George Coșbuc. — Anecdote
poporale: Țiganul cu pușca, de T. D. Speranță. —
Minune ungurească, de T. D. Speranță. — Doine
poporale. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina
și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muiera lui.

In versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Farmacia
la „Mărul de aur
al imperiului“.

I. Pserhofer's

Viena,
I. Singer-
strasse 15.

Pilule curățitoare de sânge, numite mai demult pilule universale, merită cu tot
dreptul numele din urmă, după ce în adevăr sînt o mulțime de boale, în care efectul cu deservire
excelent al acestor pilule s'a confirmat.

De multe decenii sînt aceste pilule pretutindena lățite, ordonate de mulți medici, și puțin
familii vor fi, în care să lipsească câte o mică proviziune din acest eminent mijloc de casă.

Din aceste pilule costă: 1 șatula cu 15 pilule 21 cr., 1 ruletă cu 6 șatule 1 fl. 5 cr.,
cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr.

Trimițind suma înainte, costă cu trimiterea francată: 1 ruletă de pilule 1 fl. 25 cr., 2 rulete
2 fl. 30 cr., 3 rulete 3 fl. 35 cr., 4 rulete 4 fl. 40 cr., 5 rulete 5 fl. 20 cr., 10 rulete 9 fl. 20 cr.
(Mai puțin ca o ruletă nu se expediază.)

Ne rugăm a cere expres

„Pilule curățitoare de sânge ale lui PSERHOFER“

și a fi cu atențiune, ca inscripțiunea de pe coperișul fiecărei șatule să poarte iscălitura care stă pe
instrucțiunea de întrebuințare, I. Pserhofer, și anume în coloare ROȘIE.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, 1 borcanel 40 cr., cu trimitere fran-
cată 65 cr.

Sirup de plantagină contra guturaiului, răgușelii și tusei convulsive etc. 1 flacon
50 cr.

Alifie americană contra podagrei, 1 fl. 20 cr.

Prav contra asudării picioarelor, prețul unei șatule 50 cr., cu trimitere
francată 75 cr.

Balsam de gușe, 1 flacon 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Esență de vieață (picături de Praga) contra stomacului stricat, digestiune
rea etc. etc., 1 flacon 22 cr.

Balsam miraculos englezesc, o sticlă 50 cr., un flacon mai mic 12 cr.

Fiakerpulver contra tusei etc., 1 șatula 35 cr., cu trimitere francată 60 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, cel mai bun mijloc pentru
crescerea părului, 1 dosă 2 fl.

Emplastru universal de prof. Stendel, mijloc de casă contra ranelor, bubelor
etc., 1 borcanel 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sare curățitoare universală de A. W. Bullrich. Un mijloc eminent de
casă contra tuturor urmărilor digestiunii pertur-
bate, 1 pachet 1 fl.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în diarele
austriece și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articoliile, care nu se vor afla
poate în deposit.

Trimitere prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear'
comanda mai mari și cu rambursă.

Trimițind banii înainte (mai bine cu mandat postal)
vine portul cu mult mai ieftin decât la trimitere cu
rambursă.

[975] 2—12

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1890.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa-mică—Sibiiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane			
Viena	3.25	8.—	10.50		Bucuresci	7.35		4.45		Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș		12.59	4.51	Copsa-mică		4.05	10.47	7.10		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35	9.12		Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia		1.39	5.27	Șeica-mare		4.35	11.17	7.43		
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19	9.41		Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințu-de-jos		1.56	5.44	Loamneș		5.16	11.58	8.27		
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	7.21	10.17		Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot		2.23	6.06	Oena		5.47	12.29	8.59		
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51		2.43	4.00	10.32			2.20	4.10	5.50	Orăștie		2.49	6.28	Sibiiu		6.10	12.52	9.23		
	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.14	11.18		Glogovaț	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)		3.37	6.56	Sibiiu—Copsa-mică						
Mező-Telegd	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20	11.30		Gyorok	3.05	4.46	6.23	Deva		3.53	7.26	Sibiiu		7.35	4.34	9.50		
Rév	3.33	8.16	4.31	3.03	Agostonfalva	3.47	5.47	11.51		Pauliș	3.23	4.58	6.34	Branicica		4.18	7.48	Oena		8.02	4.58	10.14		
					Homorod	4.20	6.35	12.27		Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	Ilia		4.43	8.10	Loamneș		8.30	5.25	10.40		
Bratca					Hașfalău	5.25	8.12	1.35		Conop		5.38	7.17	Gurasada		4.53	8.20	Șeica-mare		9.05	5.55	11.10		
Bucia					Sighișoara	5.45	8.47	1.59		Bérvava		5.53	7.33	Zam		5.21	8.48	Copsa-mică		9.34	6.20	11.35		
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Elisabetopol	6.12	9.29	2.32		Soborșin		6.33	8.20	Soborșin		5.56	9.17							
Huiedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Mediaș	6.33	10.10	2.59		Zam		6.58	8.49	Bérvava		6.46	9.54	Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.						
Stana						6.46	10.32	3.13		Gurasada		7.22	9.16	Conop		7.02	10.09	Cucerdea		2.55	8.20	2.56		
Aghirș					Copsa-mică	6.48	10.42	3.18		Ilia		7.38	9.32	Radna-Lipova		5.49	7.36	Cheta		3.25	8.53	3.26		
Ghirbău							11.47	3.18		Branicica		7.54	9.51	Pauliș		6.06	7.50	Ludoș		3.41	9.11	3.42		
Nădeșel	5.49				Micăsasa		11.01	12.04	3.33	Deva		8.14	10.18	Gyorok		6.24	8.03	M-Bogat		3.56	9.39	3.57		
					Blaj	7.22	11.37	12.32	4.03	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Glogovaț		6.53	8.26	Cipeu-Iernut		4.33	10.18	4.34		
Cluj	6.02				Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Orăștie		9.12	11.14	Arad		7.06	8.38	Kerelő-Sz-Pál		4.48	10.34	4.49		
	6.12	11.02	7.39	8.30			12.33	1.06	4.36	Jibot		9.34	11.39	Szolnok		7.45	9.05	Nireșten		5.11	10.58	5.12		
Apahida	6.27	11.23	8.11	8.55	Teiuș	8.15	1.23	1.30	5.06	Vințu-de-jos		9.56	12.05	Budapesta		1.55	5.50	Oșorheiu		5.30	11.17	5.31		
Ghirbău	7.30	12.42	9.18	10.31	Alud		1.50	1.54	5.24	Alba-Iulia		10.17	12.26	Viena		7.20	1.40	Reghinul-săs.		5.46		5.46		
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Vințu-de-sus		2.20	2.16	5.45	Teiuș		10.44	12.58					Regh-săs.—Oșorheiu—Cucerdea						
Uioara					Uioara		2.28	2.23	5.51									Reghinul-săs.		8.25	8.15			
Vințu-de-sus					Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08									Oșorheiu		7.24	5.54	10.20		
Alud	8.21	1.55	10.22	12.02	Ghirbău	9.16	3.33	3.15	6.72									Nireșten		7.44	6.14	10.39		
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida		5.28	4.32	7.52									Kerelő-Sz-Pál		8.07	6.37	11.02		
	8.42	2.24	10.57	1.18			6.05	4.53	8.10									Cipeu-Iernut		8.29	6.58	11.23		
Crăciunel					Cluj	10.36	6.26	5.32	8.30									M-Bogat		9.02	7.28	11.53		
Blaj						10.48	6.42	5.48	8.50									Ludoș		9.35	7.41	12.06		
Micăsasa					Nădeșel		6.58		9.05									Cheta		9.51	7.57	12.22		
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Ghirbău		7.24	6.11	9.19									Cucerdea		10.23	8.25	12.50		
Mediaș	10.07				Aghirș		7.47		9.43									Simeria (Piski)—Hunedoara						
Elisabetopol	10.30				Stana		8.27	6.43	10.02									Simeria (Piski)		11.05	8.38			
Sighișoara	11.06				Huiedin	12.01	8.49	7.12	10.41									Cerna		11.26	8.59			
Hașfalău	11.21				Ciucia	12.31	8.49											Hunedoara		11.55	9.28			
Homorod	12.37				Bucia		9.08		10.56									Hunedoara—Simeria (Piski)						
Agostonfalva					Bratca		9.28		11.13									Hunedoara		6.—	2.15			
Apatia	1.26				Rév	1.10	10.04	7.51	11.32									Cerna		6.26	2.41			
Feldioara	1.47				Mező-Telegd	1.36	10.41	8.17	12.07									Simeria		6.45	3.—			
					Oradea-mare	2.01	11.06	8.42	12.41															
Brașov	2.23				P. Ladány	2.08	1.19	8.47	1.09															
	2.33				Szolnok	3.31	3.31	10.09	3.03															
Timiș	3.15				Budapesta	5.11	6.35	11.51	5.10															
Predeal	3.47				Viena	7.15	6.50	1.55	8.15															
Bucuresci	9.30					1.40	3.—	7.20	6.05															
Murêș-Ludos—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludos																			
Murêș-Ludos			4.—		Bistrița				1.16															
Țagu-Budatelic			7.07		Țagu-Budatelic				4.15															
Bistrița			9.59		Murêș-Ludos				7.21															
Nota: Numerii încadrați cu linii croșate înseamnă oarele de noapte.																								